

נוצם זייד

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קדישא' מורשת רבוה"ק
שבנות 'רמות דוד' קרעמשניק - קרית גת

פרשת תצוה - פורים תשפ"א • גליון מ"ו

נוצם ישראל

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקודה"ט ה'נוצם ישראל' זיע"א

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך" (כו, ב).

כשישראל באחדות עבודתם מתקבלת בשמים אפילו שאין עבודתם שלימה

נראה לי לפרש הכתוב והנה כשכלל ישראל הם באחדות גמורה ללא שום הכרל עדה וחוג, הרכבה דרכים למקום כולם אהובים כולם ברורים, כל אחד צריך לילך בדרך אבותיו ודרכותיו הקדושים, הצד השווה שבהן שכולם 'אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים' (סוכה מה:), אז עבודתן מתקבלת לרצון לפני אדון כל, אע"פ שלא נעשה בשלימות הנרצית, מכל מקום לפניו יתברך כל עבודתן הוא כשמון זית זך, היינו כאילו נעשה בלי שום סיג ופסולת, כיון שכולם באחדות מתחברים ומשלימים הם אחד את השני, וזאת היא עבודת הצדיק העובד ה' כאמת לאחד את

כלל ישראל שיהיו בצוותא חדא כאמת כנ"ל, וזהו 'ואתה' מרע"ה רומז לצדיק העובד ה' כאמת, 'תצוה' לשון צוותא חדא, שיצווה ויאחד את כלל ישראל באחדות גמורה כנ"ל, ואז 'ויקחו אליך שמן זית זך', כל עבודתן יהיו זכים וטהורים לפניו יתברך כשמון זית זך בלי שום סיג ופסולת.

***

"ואתה תצוה את בני ישראל".
זקרו"ק מורה"א ז"ו זיע"א אמר רבשם שרקב"ה מדרב"ה לב"ה ישראל על ידי הרצוה, כך כלל ישראל מדרב"ה רקב"ה על ידי התורה בכחינת 'אבא כך כרוב כרובה', ועל זה יש לפרש הכתוב 'ואתה' הקב"ה, 'תצוה את בני ישראל' צוה ישועות יעקב, יעקב דא ישראל, תצוה ותשפיע לב"ה ישראל השפעת טובות וברכות טובות אבי"ר.

לעילוי נשמת אבינו
ר' יצחק מאיר קר' יהודה לייב זכרוננו לברכה
למלאות השלושים לפטירתו הונצח ע"י ידידיו הנכבדים משפחת גובנר

נתרם לזכות
הרבנית מרת **חיה צביה** בת **סימא לאה** בלעדי לאריכות ימים ושנים טובות בריית נופא ונהודא מעיליא, אודך ימים ושנת חיים יוסיפי לה אמן

לעילוי נשמת
ר' אביגדור בן ר' בצלאל ז"ל נלב"ע י"ט אדר תשנ"ח
הונצח ע"י בנו ידידו הרגול והנכבד הר"ר יצחק אייזיק ביסטריצ'ר הי"ו

לשובת נשמת
הרה"ק ר' אלעזר מנחם מנדל נלב"ע ט"ז אדר תרמ"ג
הונצח ע"י ידידיו הנכבד הר"ר יצחק קודיץ הי"ו

כוס תנחומין
משגרים אנו לדודה"ג
גדליה ריזל שליט"א
רב דק"ק סלונים-קרית גת על פטירת אביו זצ"ל

המקום ינחם אותם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיף לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שוה ושבר בגבולכם, ומחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן

שהשמחה במעונם
ברכת מזל טוב
שגורה בזה לידידנו הנכבדים

ה'ר' מנחם מגדל פרוכטד הי"ו בני ברק
לרגל נישואי בנו בשעטומ"צ

ה'ר' שלמה זלמן גלבמן הי"ו קרית גת
לרגל הולדת בנותו למול"ט

ה'ר' שמואל משה שלזינגר הי"ו קרית גת
לרגל נחת דמעה

ה'ר' שירון מכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה, עם שמחות תמיד באהליהם

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלה בכל הענינים ברחמינו ובנשמות, אישר ועושר וסיעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אויפן קרית גת
הדלקת נרות: 5:17
יצאת השבת: 6:13
זמן ר"ת: 6:49

קטעים מ'משתה היין' תשס"ד

ובמעמד 'משתה היין' הזה אמר רבינו שאם יעלה בידו לומר התורה של 'אמותה הפעם' של הרה"ק מתו"א זיע"א אזי יהיה למרדכי לייב רפואה וישועה שלימה.

ופלא גדול שמשך כמעט ששעתיים מתחיל רבינו לומר תורה זו ובכל פעם עובר לפרש באופן אחר, או עובר לנושא אחר, ואח"כ חוזר שוב לומר התורה ושוב נפסק דיבורו מתורה זו וחוזר חלילה כך הרבה פעמים, כשבין הדיבורים מרבה בהפלות נשגבות על מחותנו הרה"ק מתו"א זיע"א, ורבינו אמר שהוא לא ירפה עד שיאמר את התורה, ואכן אחר קרוב לשעתיים אמר רבינו התורה ומיד נכנס לעריכת השוה"ט בביהמ"ד.

להמסתופפים בצילו של רבינו אין צורך לתאר מהו המעמד הנשגב והנורא הוד של 'משתה היין' אבל לזרים שאין יודעים במה מדובר אכן אי אפשר לתאר עלי גליון את ההרגשות הנוראות והמרומומות וההתחשמלות שהרגישו באויר, אבל ננסה איפה לתאר במילין זעירין כיצד היה נראה המעמד...

נחזיר את הקוראים קצת אחורנית. בשבוע שעבר בחלק א' סופר סיפורו המפעים של ר' מרדכי לייב איך שחלה והרופאים לא אבו לטפל בו מחמת מצבו שכבר לא היה מה לעשות עפ"י דרך הטבע, ורבינו הקוה"ט זיע"א נלחם נגד הרופאים וב"ה הוא החלים ויצא מזה כליל.

וסופר שם על המשתה היין' הדרמטי שהיה באותה שנה תשס"ד שר' מרדכי לייב הגיע חלש מאד אחרי טיפול והוא התיישב בפניה שרבינו לא יבחין בו עד שרבינו הבחין בו. ואז אמר רבינו שר' מרדכי לייב יבריא.

ידוע היה אצל כל קהל אנ"ש המסתופפים אצל רבינו הווארט של הרה"ק מתולדות אהרן זיע"א על הכתוב 'אמותה הפעם' שהיה רבינו בעור באש להבה באמרו תורה זו, ובכל פעם היה נראה שכעת אומרו בפעם הראשונה אפילו משך השנה וביותר בפרשת יגש.

♦ ♦ ♦

אח"כ נעמד רבינו על רגליו ושותה י"ש, כך משך המשתה היין והשוה"ט לאח"כ שותה רבינו רק י"ש, ואומר 'לחיים' ומברך את עמו ישראל באהבה, אח"כ מתחיל בדברות קדשו חוצב להבות אש, דיבורים גבוהים ורמים.

הקהל שותה בשקיקה. מאזין ברוב קשב אחר כל מילה היוצאת מפי רבינו. אף אחד אינו חפץ לפספס ולו מילה אחת היוצאת בערב זה מפה קדשו.

הכל יודעים. כאן בחדר זה עם מתי מספר אנשים העומדים סביב. כאן עומד הרבי לשרת בקודש 'מלאך מיכאל משרת' ומשפיע רוב רחמים והשפעות לישראל די בכל אתר ואתר. כאן בחדר יחרץ גורלם של אנשים רבים למשך השנה אם לא של כלל ישראל כולו.

פעמים שהרבי יגלה מהעתידי להתרגש על הכלל. רבים הם השמות שנושעו בעת משתה היין. יהודים שציפו לזש"ק 20 שנה או מעוכבי שידוכים או חולים שכבר היו אפילו על שערי מות או אנשים שנסבר מטה לחמם - נושעו.

כשהרבי עומד ומדבר דברי אלוקים חיים ולפתע זורק הבטחה לזה על ענין זה ולזה הבטחה על ענין זה. הכל לאזני רבים, ולזיכרון לשנים רבות ע"י המקליטים למיניהם.

אין ספור סיפורים זוכרים כל המסתופפים וגם נשמעים הם בהקלטות של יהודים שנושעו למעלה מדרך הטבע בעת משתה היין.

הרבי מדבר ועובר מנושא לנושא כשהרבי אומר כמה פעמים שהוא התכוין לומר דיבורים אחרים לגמרי אבל רק 'הדבר אשר ישים ה' בפי אותו אדבר'. פעמים שהרבי אומר לציבור שלא יבלבלו אותו כדי שלא לגרום הפסד לכלל ישראל.

פעמים שהרבי יחזור על קטעים מימים נוראים או מהמגילה עצמה לעורר זכות ורחמים על ישראל, ולפתע מתחיל הרבי לשזור ניגון התעוררות ודביקות ססוחף את כל הקהל לבכי של תשובה וקרבת אלוקים. ופעמים שהרבי יבקש כסא בשביל לעמוד עליה להיות גבוה ונעלה יותר.

הציבור לא רוצה שהזמן העילאי הזה יעבור הלוואי ותעצור השעון מלכת ונישאר כאן בחדר הזה.

כשלאחר 3-5 שעות מורה הרבי להדליק את החשמל וכולם רואים את זיו פניו המאירות של הרבי. מחזה זה מבהיל ביותר: הרבי ספוג כולו בזיעה, הזיעה ניגרת מעל פניו הקדושות ומטפטף מהפאות, הרבי קורס ממש תחת משאו על הכסא אחר עבודת הקודש כזו של משתה היין של 3 שעות, הרבי יושב עיניו עצומות, משוררים שירים אבל הרבי לא כאן. הרבי אינו שומע. הרבי נמצא בעולם אחר.

הזמן מתארך המשמשים בקודש מנסים לומר לרבי שצריך להיכנס לבית המדרש הגדול לעריכת שולחן הטהור, אבל הרבי אינו כאן, רק לאחר מאמצים אדירים פוקח הרבי את עיניו הטהורות במבט חד כאומר 'מה לי ולגשמיות הסובבת אותי, כשלאחמ"כ נכנס הרבי לעריכת השוה"ט הנמשכת כמעט עד אור הבוקר כשהרבי מפזז ומכרכר בכל העוזו וקורא קוויטלעך המוגשים מהקהל ומרעיף עליהם רוב ברכות וישועות.

עם דמדומי חמה. השמש נוטה לשקוע. השמים נצבעים בגווני אדום. עת 'נעילת שערי ליום הקדוש והנשגב פורים'...

בקרית גת אנשים צובאים על הדלת... מצפים לרגע שבו תפתח הדלת ויורשה להם להיכנס לקודש פנימה. משך השנה אין להם כניסה לחדר, מלבד עת היכנסם לקו"פ עם קוויטל להיפקד בדבר ישועה ורחמים, שלא כבכל יום הוא יום הנשגב 'פורים' בו נפתחים שערי רחמים והחדר הקדוש נפתח לכל מאן דבעי...

החדר בו מקבל רבינו הק' קהל. החדר בו הוא מאזין לקול שוועת עם בני ישראל. החדר בו הוא פועל ישועות. החדר בו הוא משפיע לבני ישראל רחמים השפעות טובות וברכות טובות...

האנשים באים מוקדם בכדי לתפוס לעצמם מקום טוב וקרוב כמה שאפשר לרבינו. נדחקים הם מוחץ לדלת מחכים לשקשוק המפתחות והנה תפתח הדלת, אבל עד אז שומרים הם על שתיקה יתירה.

רבינו הק' בעת הזאת אחוז שרעפים שותה את הג' כוסות יין. אף אחד לא יורשה להיכנס לקו"פ מלבד האיש אשר יקרא 'שר המשקים' שהוא הממונה למזוג הגביע לרבינו משך כל המשתה היין.

כפי שתואר על ידי אלו שזכו לשהות בעת הזאת בקו"פ: רבינו שלא כבכל יום שאומר את היום תהלים תיכף אחר שחרית, אלא רבינו אמרו לפני משתה היין בהשתכחות הנפש.

אח"כ נעמד רבינו על רגליו ומורה ל'שר המשקים' למלאות את הגביע ביין על כל גדותיו. רבינו אחוז הגביע בידו ומגביה ידו לגובה ועומד כך בעיניים עצומות פניו בוערות בלהבת אש משך זמן, אח"כ מתיישב ומברך בופה"ג ושותה רוב כוס.

אח"כ ממלא ה'שר המשקים' שוב הגביע והמעמד הנורא הוד חוזר על עצמו כשרבינו עומד אחוז שרעפים עם הגביע בידו ואח"כ מתיישב ושותה הכוס.

לאחר כוס שלישי מברך רבינו ברכה כללית שה' ישמע לקול תפילתנו ובקשתנו ושכולם יושעו ברוב השפעות ובכל הנצרך להם וכו'. אח"כ נעמד רבינו ונטל ידיו לסעודת פורים מברך 'על נטילת ידים' ואז נפתחת הדלת לרווחה לכל הבאים.

הציבור נכנס לחדר. החדר חשוך לגמרי. רק השבעה נרות שעמדו על הבימה בעת קריאת המגילה עומדת בסוף השולחן. רבינו עומד על מקומו בראש השולחן רק הנרות משליחים מקצת אור על פניו הטהורות, הציבור נדחק לעמוד ככל היותר קרוב...

רבינו מגביה ידיו ומתחיל לשזור 'פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון' בניגון הבית ראשון של ניגון 'קה' ריבון עלם' מחצה"ק ויזניץ, הקהל מצטרף לשירה ברוב התעוררות. השירה מתעצמת יותר ויותר. רבינו מתחיל שוב ושוב לשזור את הניגון מתחילתו, כשלפעמים יגיע השירה לכ-15 דקות, רק לאחמ"כ מתיישב רבינו לברכת 'המוציא', פורס חלה ומטבילה בדבש.

♦ ♦ ♦

כיון שהדברים ארוכים מאד ואי אפשר לתמצת מחמת חביבות הדברים הצגנום כאן ככתבו וכלשונו מתומלל מההקלטה מילה במילה מדברי רבינו, ולמען אלו שאין ביכלתם לקרוא אלא בלשה"ק תרגמום הדברים בלשה"ק וראינו שלא לסור מדברי קדשו.

היכן שהרבי ממשיך לדבר מאותו ענין ולא כתבנו הכל סימנו ג' נקודות כזה: ... והיכן שעבר רבינו לדבר מענין אחר סימנו ג' נקודות בסוגריים כזה: (...)

... 'למה הרעותה לעם הזה' זה מה שאני בא כעת בפורים לזעוק לה' בקולי קולות, 'ויזעק זעקה גדולה ומרה', 'ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה', ומרדכי ידע את כל אשר נעשה - הוא ראה מה שקורה כאן הוא התחיל לזעוק, מרדכי הוא בחינת משה רבינו זהו הצדיק שבכל דור ודור. 'למה הרעותה לעם הזה' רבש"ע מדוע דוקא לעם הזה אתה מרע חלילה וחס, דווקא לאנשים שלי נטפלת? האין לך די גוים בעולם? אין די רשעים? אין די כופרים? אין די אכזרים בכל העולם? דוקא כאן בקרית גת נטפלים כל הדברים האלו? 'למה הרעותה לעם הזה?' וביותר 'למה זה שלחתי' לזה שלחתי כדי לעשות חילול ה' חלילה וחס, או ח"ו להכניס ספיקות באמונה בלב יהודים ח"ו? 'למה הרעותה לעם הזה?' 'ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד', מרדכי הצדיק בכה וזעק שהוא לא יתן לזה לקרות בשום אופן שבעולם, לא יכול להיות כדבר הזה 'היו לא תהיה'...

אני מבקש כעת מה', אני אומר ומדבר כעת אל הקב"ה, שהוא נותן חיים לכל העולם, 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' אמרתי לא מזמן הפשט על 'לעושה נפלאות גדולות לבדו', אם חלילה - על כל השונאים - בן אדם מקבל חולי והוא הולך לרופא, והרופא מתחיל להעריך אותו בבחינת 'ושיערו הכהן' הוא מעריך אותו כמה הוא שווה, הוא שווה כך - הוא שווה כך, כך הוא מעריך אותו, זהו אחד החסדים של הקב"ה, אמאי, דהרופא אמר עע... יש לו חצי שנה - שנה, הוא ישרוד את זה? עע... אולי! יכול להיות! אולי חצי שנה - שנה - שנה וחצי, מדוע הוא כל זה? זהו גם אחד מהחסדים של הקב"ה, זהו השגחה פרטית גדולה שהקב"ה שולח שליח כזה כהבחינה שאמרנו קודם של 'בקרובי אקדש' מהו 'בקרובי אקדש'? שיידע שיש ה' בעולם...

מה אחזתי באמצע לומר? 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' הקב"ה עושה דברים כאלו, תתארו לעצמכם שהאדם היה הולך לרופא והרופא אומר - תשמע חולי זה אפשר לרפאותו, קח תרופה זו וזו, ותעבור ניתוח זה ואין שום בעיה זה כלום - תוחלת חיים ארוכה, נו היידע משהו שיש ה' בעולם? אף אחד לא יידע כלום, הרי הקב"ה באמת נותן לו את החיים 'כל הנשמה תהלל קה הללוקה' - על כל נשימה ונשימה, היודע האדם מה ימצאנו יום המחר, אפילו אדם בריא וחזק יכול... ח"ו מפגיעים ומתאונות דרכים רח"ל, החסרים מרעין בישין בעולם? שה' ישמור ויציל, בן אדם מדמה בעצמו שהוא בריא וחזק וכלום לא מזיק לו.

אבל 'בקרובי אקדש' אם הקב"ה חפץ לקרב את האדם, הוא מוריד עליו חולי, ומחולי זה אומר הרופא רח"ל - אין לו שום סיכוי שום תוחלת חיים - יש לו מקסימום חצי שנה / שנה רח"ל, ואם הוא נותן לו חמש שנים זה כבר משהו משהו אזי הוא נדיב - נדבן ותורם גדול שהוא אומר לו כן, אמאי, כדי שיידעו 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' כי אם הרופא היה אומר שהוא בסדר גמור אזי הוא לא היה מאמין בה', והוא לא היה רואה את הנס, אבל אם הרופא אומר שאין לו כלום לחיות, וכל העולם אומר שאין לו כלום לחיות אזי, 'המולך מהודו ועד כוש' הוא רואה שיש ה' בעולם, 'המולך' שיש לו את הכוח 'ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו'.

כשהיה כוחי במתני הייתי אומר (רבינו אמר בנוסח) 'ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים, ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים, ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו'.

אזוי וויא מ'אהט פריערט גירעד פון 'בקרובי אקדש', וואס איז 'בקרובי אקדש', כדי מ'זאל זעין אז ס'איז דא א גאט אויפ די וועלד...

וואס אהב איך גיאהלטן אונמיטן זאגן 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' מאכט דער אייבישטער אזלעך זאכן, שטעלט אייך פאר, וואלט מען געקומען צו'ן דוקטור, און דער דוקטור וואלט גיווען געזאגט - ער מיך אויס, דער קראנקייט דאס קען מען אויס היילן, נעם דעיי און דעיי טאבלעט, און מאך דעיי און דעיי אפראצייע אין שום בעיה - ס'איז גארנישט - תוחלת חיים ארוכה, נו וועט היימצער וויסן אז ס'איז דא א גאט אויפן וועלד פון דעם, קיינער וועט נישט וויסן גארנישט, ער וועט זאך מיינען, הא'... דער אייבישטער גיבט דאך עם טאקע דאס לעבן 'כל הנשמה תהלל קה הללוקה' - על כל נשימה ונשימה, א מענטש ווייסט דען וואס וועט עם דער מארגן ברענגען, אפילו א גזונטער שטארקער מענטש קען... ח"ו פון פיגועים און פון תאונות דרכים רחמנא ליצולן, עס פעלט דען מרעין בישין אויף דער וועלד דער אייבישטער זאל שומר ומציל זאן, א מענטש רעד זיך איין אז ער איז געזונט און שטארק און ס'שאט עם נישט גארנישט.

אבער 'בקרובי אקדש' אז דער אייבישטער וויל א מענטש מקרב זיין, גיבט ער עם אראפ א קריינקייט, און פון דער קריינקייט זאגט דער דוקטור רחמנא ליצולן שאין לו שום סיכוי שום תוחלת חיים, ער אהט מקסימום ער אהט א אהלב יאר ער אהט א יאר רחמנא ליצולן, איך רעד שוין נישט פון קיין פינעף יאר דאס איז שוין עפעס משהו משהו, עפעס גאר גרויס, ער איז א גרויסער נדיב א נדבן א תורם גדול אז ער זאגט עם דאס, פאר וואס כדי מ'זאל וויסן 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' ווייל ווען דער דוקטור וואלט גיווען גיזאגט אז ער איז בסדר וואלט ער דאך נישט גיווען גיגלייבט אונעם אייברשטן, וואלט ער נישט גיווען גיזען דעם נס, אבער אז דער דוקטור זאגט אז ער אהט גארנישט צו לעיבן און דער גאנצער וועלד זאגט אז ער אהט גארנישט, דעמאלס איז 'המולך מהודו ועד כוש' זעיסט מען אז ס'איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, וואס ער איז 'המולך' וואס ער אהט דעם כוח 'ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו'.

ווען איך בין גיווען יונג און שיין אזוי וויא מפלעגט זאגן, פלעג איך דאך זאגן (רבינו אמר עם הנוסח) 'ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים' דאס דארף מען דאך וויסן 'ואשר לו הכוח והממשלה

... 'למה הרעותה לעם הזה' דאס קים איך איצטער פורים שרייען צום אייברשטן בקולי קולות, 'ויזעק זעקה גדולה ומרה', 'ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה', ומרדכי ידע את כל אשר נעשה - ער אהט גיזען וואס דא טוט זיך, אהט ער אנגהויבן צו שרייען, מרדכי איז א בחינה פון משה רבינו דאס איז דער צדיק בכל דור ודור.

"למה הרעותה לעם הזה" רבש"ע פאר וואס עפעס פונקט לעם הזה ווילסטו מ'רע זיין חלילה וחס, פונקט אויף מיינע פאר מענטשן אהסטו זיך פארלייגט? די אהסט נישט גענוג גוים אין די גאנצע וועלד? ס'איז נישט דא גענוג גוים? ס'איז נישט דא גענוג רשעים? ס'איז נישט דא גענוג קיין כופרים? ס'איז נישט דא גענוג קיין אפיקורסים? ס'איז נישט דא גענוג קיין אכזרים אין די גאנצע וועלד? פונקט דא אין קרית גת טרעפן זיך אלעס אהן? 'למה הרעותה לעם הזה?' און נאך מער 'למה זה שלחתיני? וועגן דעם אהסטו מיר גימאכט חלילה וחס צו מאכן א חילול השם, אדער חלילה וחס אריין צו ברענגן ספיקות אין אמונה אין אידן חלילה וחס 'למה הרעותה לעם הזה?' 'ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד', מרדכי הצדיק אהט געוויינט און געשריגן, ער וועט דאס נישט צו לאזן בשום אופן שבעולם נישט, עס קען נישט זיין אזא מן זאך 'היו לא תהיה'...

בעיט איך איצטער פונעם אייברשטן, און איך זאג איצטער און רעד איצטער צום אייברשטן, אז דער אייבישטער וואס ער גיבט חיים פאר די גאנצע וועלד, 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' אהב איך גיזאגט נישט לאנג צוריק וואס איז דער פשט 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' אז חלילה וחס אז עס פאסירט - אויף אלע שונאים - ווען א מענטש איז קראנק און ער גייט צו'ן א דוקטור און די דוקטור הייבט עם אהן צו שאצן, דאס איז א בחינה פון 'ושיערו הכהן' ער הייבט עם אהן מעריך צו זיין וויפל ער איז ווערד, הייבט ער אהן עם אהפ צו שאצן וויפל ער איז ווערד, ער איז ווערד אזוי פיל! ער איז ווערד אזוי פיל! ער שאצט עם אהפ, דאס איז אויכט איינס פון די חסדים פונעם אייברשטן, פאר וואס? דער דוקטור זאגט - ער עע... ער אהט א אהלב יאהר, א יאהר, ער וועט דאס אויס אהלטן? עע... אפשר! קען זיין! אפשר א אהלב יאהר א יאהר, אנדערט אהלבן, וועגן וואס איז דאס די אלע זאכן? דאס איז אויכט איינס פון די חסדים, ס'איז א גרויסע השגחה פרטית, אז דער אייבישטער עלפט דער אייבישטער שיקט צו אזא שליח כדי ס'זאל זיין א בחינה

זאג איך איצטער דעם פשט 'אמותה הפעם'... (רבינו אומר עוד כמה פירושים על 'אמותה הפעם').

אבער איצטער גיי איך זאגן דאס ווארט פון מיין הייליגן מחותן מיין טייערע מחותן דער הייליגער תולדות אהרן רבי זכרוננו לברכה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, דער הייליגער תולדות אהרן רבי זכרוננו לברכה אהט גיזאגט (...)

וואס אהב איך גיאלטן אונמיטן זאגן 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', מרדכי דו ביסט דא מיט מיר? וואס געבסטו מיר נישט קיין כוח? גיב מיר כוח! ווייל אז מ'אהלט נישט דערביי טאר מען נישט זאגן, מ'דארף זאגן א ווארט נאר וואס מ'אהלט דערביי, און כדי צו אהלטן דערביי דארף מען אהבן כוחות...

איצטער וועל איך גיין זאגן דאס ווארט וואס איך אהב גיאהלטן זאגן פון הייליגן תולדות אהרן רבי זכרוננו לברכה 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', א מורעדיג ווארט א געוואלדיג ווארט, דאס אהט גיקענט זוכה זיין צו זאגן אזא ווארט נאר א חד בדרא, פאר איינעם אין דור גיבט דער אייבישטער אזא מן קנאה אזא מדריגה ער זאל קענען צו קימען צו'ן אזא מדריגה פון 'אמותה הפעם'.

ווער איז דארט מרדכי לייב? 'אמותה הפעם'.

(כ"ק אד"ש: מרדכי לייב בן חנה בת שבע)

איצטער ער אויס דאס ווארט וואס איך זאגן איצטער, און אין דעם זכות וועט דער אייבישטער עלפן דו וועסט אהבן אם ירצה ה' די גאנצע רפואה (קהל: אמן).

שהם יגידו מה שהם רוצים ואתה תהיה 'אמותה הפעם', דו וועסט איצטער שטארבן איצטער דא, דו וועסט זיך איצטער אויס לייגן 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', דו פארשטייט וואס דא שטייט? ס'איז דאך א תרתי דסתרי! דא שטארבט ער און דא לעיבט ער? דו פארשטייט וואס דאס איז? (א' אמר משהו) רבותי עלפט מיר נישט צו קיינער נישט! אני לא מבקש מאף אחד שיעזרו לי! רק שה' יעזור לי 'אלוקי אבי בעזרי ויצילינו מחרב פרעה'.

דו ערסט מרדכי לייב? איצטער ער אויס דאס ווארט און אין דעם זכות וועט דער אייבישטער עלפן אפשר וועסטו אויכט אהבן די ישועה מיטן אייברשטן'ס הילף, אז ס'וועט נישט שולט זיין קיין עינא בישא וועט דער אייבישטער עלפן דו וועסט אהבן

איצטער די ישועה, נישט וואס נטע אהט גימיינט, און נישט וואס דער אהט גימיינט, און נישט וואס קיינער אהט גימיינט, נאר 'אמותה הפעם' דו זאלסט מקבל זיין אויף דיר איצטער ד' מיתות בית דין, דו גייסט איצטער אונגאנצן פארן אייברשטן 'קומפלט' אונגאנצן, הגיע הזמן! איינער פריערט איינער שפעטער, אחד יותר מוקדם אחד יותר מאוחר, דאס איז דאס 'אמותה הפעם' איצטער גיי איך פארן אייברשטן.

אמותה הפעם מרדכי לייב איך גיי איצטער שטארבן מיט דיר אינאיינעם, איך בין גיווען אזא מצב אזוי וויא דיר, אמותה הפעם לאמיר גיין שטארבן ביידע אינאיינעם פארן אייברשטן.

'אמותה הפעם' אבער 'אחרי ראותי פניך כי עודך חי', דו ערסט מרדכי לייב? אבער 'אמותה הפעם' איצטער גיי איך שטארבן מיט דיר אינאיינעם מרדכי לייב, אנחנו שנינו ביחד 'אמותה הפעם', אבער 'אחרי ראותי פניך' וועלן מיר ביידע מקבל זיין עול מלכות שמים, 'אחרי ראותי פניך כי עודך חי' - נאך דעם וואס מ'זעט דעם אייברשטן ווערט מען לעבדיג אינגאנצן, דו אהסט פארשטאנען מרדכי לייב? דו אהסט פארשטאנען? גידענק גיט!

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', וויא קען דאס זיין אזא מן זאך? אדער מ'שטארבט אדער מ'לעיבט? וויא קען דאס זיין אזא מן זאך? דו אהסט פארשטאנען וואס דא טוט זיך?

מרדכי לייב! מוטי! אתה איתך? נו מה אתה אומר על זה? 'אמותה הפעם' קום לאמיר איצטער שטארבן פארן אייברשטן!

(לאזט עם אהפ! אל תטפלו בו! אם הוא בסדר אז הוא בסדר ואם לא ח"ו לא עוזר שום דבר).

(בבת שחוק) אמותה הפעם איצטער לאמיר גיין שטארבן! איצטער איצטער איצטער! מאך צו די אויגן איצטער שטארבסטו פארן אייברשטן! גמרנו! מ'וועט איצטער גיין די גאנצע עולם, און מ'וועט דיר שלעפן מיט די מיטה, אין די גאנצע עולם וועט זאגן מ'דעם דאס וואס מ'זאגט דארטן אין אזא מצב, און שלום עליך נפשי, ער ווייסט שוין וואס מ'זאגט.

'אמותה הפעם' איצטער וויל איך שטארבן! איצטער איצטער איצטער! כאן! כאן! ועכשיו! אתה מבין אמותה הפעם! אבער 'אחרי ראות פניך', נאך דעם וואס מ'איז זיך מקבל ד' מיתות בית דין, און ער ווייסט

אומר אני כעת הפשט 'אמותה הפעם'... (רבינו אומר עוד כמה פירושים על 'אמותה הפעם').

אבל כעת אני הולך לומר הווארט של מחותני הקדוש מחותני היקר הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרוננו לברכה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרוננו לברכה אמר כך (...).

היכן אחזתי באמצע לומר? 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', מרדכי אתה כאן איתך? מדוע אינך נותן לי כוח? תן לי כוח! כיון שאם אין אוחזים במדריגה זו אסור לומר, צריך לומר ווארט רק שאוחזים במדריגה זו, וכדי לאחוז במדריגה זו צריך כוחות...

כעת אני יאמר הווארט מה שרציתי לומר מהרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרוננו לברכה 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' ווארט נורא ונשגב, רק חד בדרא יכול לזכות לומר ווארט כזה, לאחד בדור נותן הקב"ה מדריגה כזאת שיוכל להגיע למדריגה של 'אמותה הפעם'.

מי שם מרדכי לייב? 'אמותה הפעם', (כ"ק אד"ש: מרדכי לייב בן חנה בת שבע), עכשיו תשמע את הווארט שאני אומר כעת, ובזכות זה הקב"ה יעזור ויהיה לך אי"ה רפואה שלימה (קהל: אמן).

שהם יגידו מה שהם רוצים ואתה תהיה 'אמותה הפעם', אתה עכשיו תמות כאן, אתה עכשיו תשכב 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', אתה מבין מה שכתוב כאן? זה הרי תרתי דסתרי כאן הוא מת וכאן הוא חי, אתה מבין?

(א' אמר משהו) רבותי אל תעזרו לי, איני מבקש מאף אחד שיעזרו לי! רק שה' יעזור לי 'אלוקי אבי בעזרי ויצילינו מחרב פרעה'.

אתה שומע מרדכי לייב? עכשיו תשמע את הווארט ובזכות זה יעזור ה' אולי יהיה לך הישועה בעזרת ה', אם לא ישלוט עינא בישא ה' יעזור שיהיה לך כעת הישועה, לא מה שנטע חשב ולא מה שההוא חשב ולא מה שאף אחד חשב, אלא 'אמותה הפעם' תקבל על עצמך כעת ד' מיתות בית דין, אתה הולך עכשיו לגמרי להקב"ה 'קומפלט' לגמרי, הגיע הזמן! אחד יותר מוקדם אחד יותר מאוחר, זהו זה! 'אמותה הפעם' עכשיו אני הולך למען הקב"ה! 'אמותה הפעם' מרדכי לייב אני הולך עכשיו למות איתך יחד, אני הייתי באותו מצב כמוך, אמותה הפעם בוא איפה נמות יחדיו למען הקב"ה.

'אמותה הפעם' אבל 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', אתה שומע מרדכי לייב? 'אמותה הפעם' עכשיו אני הולך למות איתך יחד מרדכי לייב, אנחנו שנינו ביחד, 'אמותה הפעם' אבל 'אחרי ראותי את פניך' שנינו נקבל עול מלכות שמים, 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אחר שרואים את הקב"ה מקבלים חיות, הבנת מרדכי לייב? הבנת? תזכור טוב!

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' איך יכול להיות דבר כזה, או שמתיים או שחיים, איך יכול להיות? הבנת מה שקורה כאן? מרדכי לייב! מוטי! אתה איתך? נו מה אתה אומר על זה? 'אמותה הפעם' בוא נמות עכשיו למען הקב"ה!

(תעזבו אותו! אל תטפלו בו! אם הוא בסדר אז הוא בסדר ואם לא ח"ו לא עוזר שום דבר).

(בבת שחוק) 'אמותה הפעם' עכשיו נלך למות! עכשיו עכשיו עכשיו! תעצום את עיניך! עכשיו אתה מת למען ה', גמרנו! עכשיו כל הציבור ילך ויסחבו אותך עם המיטה ויאמרו את מה שאומרים במצב כזה, ושלום עליך נפשי, הוא כבר יודע מה שאומרים אז.

'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות, עכשיו עכשיו עכשיו! כאן! כאן ועכשיו! אתה מבין 'אמותה הפעם' אבל 'אחרי ראותי את פניך' אחרי שמקבל עליו ד' מיתות בית דין, והוא יודע

שהוא אינו ראוי אז דער אייבישטער זאל עם געבן חיים, נאר וואס דען הכל רחמיו וחסדיו, 'אחרי ראות פניך' ער זעט דעם אייברשטן'ס רחמנות איז דעמאלס 'כי עודך חי'. (...)

דן תפילינסקי שטייט דאך אין די מגילה 'כל יודעי ד'ת ודין' ד'ת דן תפילינסקי, דן איז פון די גרויסע מענטשן אבער מרדכי לייב איז נאך גרעסער, ווייל מרדכי לייב איז אמותה הפעם איצטער וויל איך שטארבן.

ערסט מרדכי לייב? איצטער זאג פארן אייברשטן - רבש"ע אם אתה רוצה את נפשי קח את נפשי עכשיו כשאני בתשובה, כאן! כאן ועכשיו! אמותה הפעם כאן אני רוצה למות! כאן! זעך אוסטערעקן דא צווישן דעם גאנצן עולם דא ביים טיש, 'אמותה הפעם אחרי ראות פניך כי עודך חי', נאך דעם וואס דו זעיסט די שכינה הקדושה, נאך דעם וואס דו קימסט צו - צו תשובה דעמאלס באקומסטו א נייע חיות.

אבער איצטער וועל איך גיין זאגן דאס פשעטל (...). 'אמותה הפעם אחרי ראות פניך כי עודך חי'.

רבותי! איצער שווייגט שטיל! רעד'סט נישט קיין נארישקייטן! און זייט מיר נישט מבלבל, און דער אייבישטער זאל עלפן און זכות פון מיינע הייליגע טייערע עלטערן זיי זענען גיווען הייליגע צדיקים, מייך הייליגער טאטע זכרונו לברכה, דער הייליגער זיידע זכרונו לברכה, הייליגער רבי ר' מאיר'ל זכרונו לברכה, הייליגער זיידע רבי ר' מרדכ'ל זכרונו לברכה, ברעינג איך אראפ דעם כוח אער איצטער דא, און איך זאג 'אמותה הפעם' איצטער בין איך במסירות נפש און מיט דעם בין איך יוצא.

'אמותה הפעם', מרדכי לייב דו אהסט פארשטאנען וואס איך זאג איצטער דא? ריק ד'ך אריין דא! מרדכי לייב אמותה הפעם איצטער וויל איך שטארבן דא, קא אמותה הפעם איצטער וויל איך שטארבן, איך בין מיך אונגאנצן מוסר נפשי פארן השם יתברך, 35 יאר אהב איך גלעבט אהב איך נישט גיאהט קיין איינמאל קיין מסירות נפש פארן אייברשטן, קיין איינמאל אהב איך נישט גיזאגט קיין 'שמע ישראל' נישט בשחרית, און נישט בערבית, נישט בקריאת שמע שעל המיטה, קיין מאהל אהב איך נישט גיאהט קיין מסירות נפש קיין 'אמותה הפעם', אבער איצטער מאך צו די אויגן מרדכי לייב און זאג 'אמותה הפעם' איצטער שטארב איך פארן הייברשטן'.

בעסער צו שטארבן דא וויא איידער אין אייכלוב, מה פתאום שם? זיי זאלן קענען שלעפן?

(מישהו אמר 'נישט מער גידאכט').

נישט מער גידאכט, איר מיינט אז איך גיי אייביג לעבן איך וועל אויכעט גיין, מיט מרדכי לייב איינינעם אם ירצה השם, איך וועל מעך צוגרייטן חסידים דארט, ס'איז גענוג אין 50 יאר ארום אויכעט, מרדכי לייב וועט זיין צופרידן, און איך וועל אויכט זיין צופרידן, מ'וועט גיין איינינעם דו וועסט האלטן עטלעך אין 80 איך וועל האלטן עטלעך אין 90 סוועט זיין בסדר גמור.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', נאך דעם וואס מ'זעט די הייליגע השכינה הקדושה הייב איך אהן צו לעבן פון אהפעס ניי, והימים הראשונים יפלו, וואס איז גיווען ביז היינט טויג נישט, די לעיבן איז גישטארבן, נישט דא מער אזא מן לעיבן, אבער 'אחרי ראותי פניך' נאך דעם וואס איך אהב גיזען אז ס'איז דא א באשעפער אויף דער וועלד, און ס'איז דא א שכר ועונש, איז 'כי עודך חי' הייב איך אהן צו לעיבן פון אופעס ניי, הייב איך אהן צו מאכן א חשבון הנפש, און איך הייב מיר אהן צו באקלערן, איך הייב אהן צו זיין א עובד ה'.

מרדכי לייב נו וואס זאגסטו צו דעם? דו קענסט נאך ווערן א באבא אויכט! 'אחרי ראותי פניך כי עודך חי' נאך דעם וואס מ'זעט דעם אייברשטן איז 'אמותה הפעם' איצטער וויל איך שטארבן, איצטער רבש"ע! נגמר לי כל החטאים, עכשיו אני רוצה למות, עכשיו עכשיו עכשיו ברגע זה!

(בבת שחוק) אבער יעצט גייט דאס נישט, נו לאמיר זען מאך צו די אויגן! לאמיר זען! כולם עומדים ומצפים וזה לא הולך! וויא אזוי האט ער נאר גיזאגט בראנסדופר דארט נו נו נו!! ער האט גימאכט נו, וזה לא הולך!

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', נאך דעם וואס מ'זעט דעם אייברשטן, מ'זעט אז ס'איז דא א גאט אויף דער וועלט, און מ'באקימט א הרהור תשובה איז 'כי עודך חי' נאך דעם הייבט מען אהן צו לעיבן פון אהפעס ניי.

וואס אהב איך גיאלטן זאגן? הא מרדכי דו זעיסט, דו דערמאנסט דאך מיר נישט גארנישט, מרדכי! אמותה הפעם!

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', איר ערט די ווארט פון הייליגן תולדות אהרן רבי זכרונו לברכה, הייליגע תולדות אהרן רבי זכרונו לברכה אהט גיזאגט אזוי,

שהוא אינו ראוי שה' יתן לו חיים אלא הכל ברחמיו וחסדיו, 'אחרי ראותי את פניך' הוא רואה את הרחמנות של הקב"ה אז 'כי עודך חי'. (...)

דן תפילינסקי מוזכר במגילה 'כל יודעי ד'ת ודין' ד'ת דן תפילינסקי, דן הוא מהאנשים הגדולים אבל מרדכי לייב גדול יותר, כיון שמרדכי לייב הוא 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות.

אתה שומע מרדכי לייב? עכשיו תאמר להקב"ה - רבש"ע אם אתה רוצה את נפשי קח את נפשי עכשיו כשאני בתשובה, כאן! כאן ועכשיו! אמותה הפעם כאן אני רוצה למות! כאן! להישכב כאן בין כל הקהל כאן בטיש.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' - אחרי שאתה רואה את השכינה הקדושה, אחרי שאתה מגיע לתשובה אז אתה מקבל חיות חדשה. אבל עכשיו אני רוצה למות הפשט (...). 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי'.

רבותי! עכשיו תשמרו על השקט! אל תדברו ואל תבלבלו אותי, והקב"ה יעזור בזכות אבותי היקרים שהיו צדיקים וקדושים, אבי הקדוש זכרונו לברכה, זקני הקדוש זכרונו לברכה, זקה"ק ר' מאיר'ל זכרונו לברכה, זקה"ק רבי ר' מרדכ'ל זכרונו לברכה, אני ממשיך את הכוח כעת לכאן, ואני אומר 'אמותה הפעם', עכשיו אני במסירות נפש וזוה אני יוצא.

'אמותה הפעם' מרדכי לייב הבנת מה שאני אומר כעת? תידחף כאן! מרדכי לייב 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות כאן! קא 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות, אני לגמרי מוסר נפשי לה' יתברך, 35 שנה חייתי ואף פעם לא היה לי מסירות נפש לה', אף פעם לא אמרתי 'שמע ישראל' כדבעי לא בשחרית ולא בערבית ולא בקריאת שמע שעל המיטה, אף פעם לא היה לי מסירות נפש 'אמותה הפעם', אבל עכשיו תעצום עינים מרדכי לייב ותאמר 'אמותה הפעם' עכשיו אני מת למען הקב"ה!

עדיף למות כאן מאשר באיכלוב! מה פתאום שם? כדי שהם יסחבו אותך?

(מישהו אמר - לא עלינו) לא עלינו, נראה לכם שאני הולך לחיות לצמיתות, אני גם ילך מן העולם, עם מרדכי לייב ביחד אי"ה, אני יכין לעצמי חסידים למעלה, זה מספיק גם רק בעוד 50 שנה, מרדכי לייב יהיה מרוצה וגם אני יהיה מרוצה, נלך יחד - אתה תהיה בגיל 80+ ואני יהיה בגיל 90+ ויהיה בסדר גמור.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', אחר שרואים את השכינה הקדושה מתחילים לחיות מחדש והימים הראשונים יפלו, מה שהיה עד היום לא טוב! אין יותר חיים כאלו! אבל 'אחרי ראותי את פניך' אחר שראיתי שיש ה' בעולם ויש שכר ועונש, אז 'כי עודך חי' אני מתחיל לחיות מחדש, אני מתחיל לעשות חשבון הנפש ואני מתחיל להתעמק במחשבותי ואני מתחיל להיות עובד ה', מרדכי לייב נו מה אתה אומר לזה? אתה עוד יכול להיות באבא גם כן! 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אחר שרואים את ה' אזי 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות, עכשיו רבש"ע נגמר לי כל החטאים, עכשיו אני רוצה למות, עכשיו עכשיו ברגע זה!

(בבת שחוק) אבל עכשיו זה לא הולך, נו הבה נראה עצום עיניך! הבה נראה! כולם עומדים ומצפים וזה לא הולך! איך אמר בראנסדופר נו נו נו!!! הוא אומר נו, וזה לא הולך! 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אחר שרואים את ה', ורואים שיש ה' בעולם ומקבלים הרהור תשובה, אזי 'כי עודך חי' מתחילים לחיות מחדש.

מה אחזתי באמצע לומר? קא מרדכי אתה רואה, אתה לא מזכיר לי כלום, מרדכי! אמותה הפעם! 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' השמועים אתם הווארט של הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרונו לברכה? הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרונו לברכה אמר כן,

קום אער מרדכי לייב, אמותה הפעם איצטער וויל איך שטארבן, רבותי! 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' איצטער וויל איך שטארבן.

נו, די ווילסט שטארבן איצטער מרדכי לייב, לאמיר זען! נו לייג דיך אויס! (בבת שחוק) לאמיר זען אז דו קענסט, דו קענסט? דו קענסט נישט! אתה לא יכול! אתה לא יכול! די קענסט נישט! ס'קומט זיך דיר נעבעך? ס'קומט זיך דיר נעבעך? אבער דו קענסט נעבעך נישט!

אבער דער אייבישטער 'לא יחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחייה', דער אייבישטער וויל נישט מ'זאל שטארבן, דער אייבישטער וויל מ'זאל לעיבן, אבער מ'זאל לעיבן וויא א איד.

אבער דער הייליגער תולדות אהרן רבי זכורנו לברכה אהט גיזאגט אזוי, ער אויס! גידענק! גידענק גוט דאס ווארט און איך וועל דיר מעלה זיין דאס ווארט, און אז דער אייבישטער וועט העלפן אז איך וועל קענען זאגן דאס ווארט וויא ס'בדארף צו זיין דארפסטו גארנישט מורא אהבן, נישט פון קיין דוקטורים און פון קיין אחיות נישט פון קיין גארנישט.

(כ"ק אד"ש: פון סקורניק אויכט נישט) ניין, ער איז דא סקורניק? (לחשו דבר מה לרבינו) הא ער קען נישט קימען נעבעך? איך דארף עם נישט אהבן! ער זאל בלייבן דארטן מיט זיינע נביאות, איך בין נישט נייגערק אין זיינע פשעטלעך, (כ"ק אד"ש: ער אהט אמונה), ער אהט אמונה? זאל ער קימען זעין אמונה, דאס אהב איך גיוואלט 'בקרובי אקדש', ער זאל קימען זעין, און דער גאנצער עולם וועט זעין אם ירצה ה', אני מצפצף על כל העולם כולו.

אבער איצטער אהלט איך אין זאגן 'אמותה הפעם', מרדכי לייב נו שטארב איצטער דא! נו שטארב איצטער לאמיר זעין! מוועט דיר מאכן פלאץ! שטארב איצטער 'אמותה הפעם' (...), אהסט גיערט 'אמותה הפעם' נו שטארב איצטער לאמיר זעין! נו לאמיר זעין! לאמיר זעין דו גייסט אויס במסירות נפש פארן אייברשט'ן! דאס הייסט מסירות נפש דאס? (...)

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' רבותי! 'אמותה הפעם' איך בין מיר אונגאנצן מוסר נפש פארן אייברשטן, איך אהלט איצטער ביים שטארבן, איצטער וויל איך שטארבן, אזוי אהט יעקב אבינו ע"ה גיזאגט 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', קודם כל דאס איז די ווארט

וואס איך וויל איצטער זאגן וויל איך איצטער שטארבן, אבער דער הייליגער יעקב אבינו, צו פארשטיין וואס דער הייליגער יעקב אבינו אהט גיזאגט, יעקב אבינו אהט גיזאגט, 'א מורעדיג ווארט איר ערט רבותי? א מורעדיג ווארט אויף מסירות נפש! ס'איז דא אזלע מענטשן אהט ער גיזאגט (...)

האי... 'ה' ה' א-ל רחום וחונן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקח וסלחת לעוונינו ולחטאתנו ונחלתנו'.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' הייליגער יעקב אבינו אהט גיזאגט 'אמותה הפעם' (...)

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' למרות שאתה כבר על הפנים, 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', 'אמותה הפעם' אחרי שכולם מספידים אותך עכשיו אתה קם לתחיה.

הא מרדכי לייב! 'החותך חיים לכל חי', יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתהא תפילתינו מקובלת ומרוצה לפניך כאילו הקרבנו לפניך כל הקרבנות הראויות לכיין חטאת ואשם עולה וקרבת אלעס מ'דעים דאס, און יהי רצון דער אייבישטער זאל עלפן אין זכות פון דעים כוח וואס איך וועל איצטער טרינקען זאל דער אייבישטער עלפן זאל נמתק ווערן אלע דינים בשורשם מעלינו ומעל כל בני ביתנו ומעל כל עמו בית ישראל ומכל הנלוים אלינו, און דער אייבישטער זאל רחמנות אהבן און משפיע זיין רחמים וחסדים גמורים, און דער אייבישטער זאל עלפן זאל נמתק ווערן אלע דינים בשורשם מעלינו ומעל כל בני ביתנו ומעל כל הנלוים אלינו ומעל כל עמו בית ישראל. (קהל: אמן)

'אמותה הפעם' איך וועל נישט מוותר זיין אויף דעים.

וויא איז מרדכי קאהן? וויא איז מרדכי דער איידעם? 'אמותה הפעם'! 'אמותה הפעם' אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' איך אהב נאך נישט אויס געפירט 'אמותה הפעם', איך וועל נישט זאגן דאס ווארט וויא לאנג איך וועל נישט אהלטן דערביי אונגאנצן! דו פארשטייסט די מדריגה? אז ווען איך וועל אהלטן ביי דעי מדריגה - איך וועל דערציילן פארשידענע מעשיות א ער און אהין ביז ווען איך וועל צוקימען דער צו, און ווען איך וועל אהלטן דערביי איז דער גאנצער וועלד בטל ומבוטל, דו פארשטייסט מרדכי? ר' מרדכי קאהן און ר' מרדכי לייב, מרדכי אריה איז ר"ת 'א"ם על המלך טוב' (...).

מרדכי לייב בוא הנה, 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות, רבותי! 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' עכשיו אני רוצה למות.

נו, אתה יכול עכשיו למות מרדכי לייב? הבה נראה! נו תישכב! (בבת שחוק) הבה נראה שאתה יכול! אתה יכול? אתה לא יכול! אתה לא יכול! וכי מגיע לך? וכי מגיע לך? אבל אתה לא יכול!

אבל הקב"ה 'לא יחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחייה', הקב"ה אינו חפץ שימותו, הקב"ה חפץ שיחיו, אבל שיחיו כמו יהודי.

אבל הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכורנו לברכה אמר כן. תשמע! תזכור! זכור טוב את הווארט! ואני יעלה לך את הווארט, ואם הקב"ה יעזור שאני יוכל לומר הווארט כדבעי אין לך לירא מכלום לא מרופאים ולא מאחיות ולא מכלום.

(כ"ק אד"ש: מסקורניק גם לא!) לא! הוא פה סקורניק? (לחשו דבר מה לרבינו) הא הוא לא יכול לבוא מסכן? אני לא צריך אותו! שישאר שם עם הנבואות שלו, איני מסוקרן לשמוע את דיבוריו, (כ"ק אד"ש: יש לו אמונה!) יש לו אמונה? שיבוא לראות אמונה! זה מה שרציתי 'בקרובי אקדש' שיבוא לראות, וכל הציבור יראה אי"ה, אני מצפצף על כל העולם כולו. אבל כעת אני באמצע לומר 'אמותה הפעם', נו מרדכי לייב תמות כאן ועכשיו! נו תמות עכשיו הבה נראה! יעשו לך מקום! תמות עכשיו 'אמותה הפעם' (...), שמעת 'אמותה הפעם'? נו תמות עכשיו הבה נראה! נו הבה נראה! הבה נראה שאתה הולך במסירות נפש להקב"ה! הלזה יקרא מסירות נפש? (...)

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' רבותי! 'אמותה הפעם' אני לגמרי מוסר נפשי לה', אני אוחו עכשיו בלמות, עכשיו אני רוצה למות! כך אמר יעקב אבינו ע"ה 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', קודם זה מה שאני רוצה לומר - אני רוצה עכשיו למות, אבל יעקב אבינו הק' אמר, להבין מה שיעקב אבינו הק' אמר, יעקב אבינו אמר, 'ווארט נורא אתם שומעים רבותי? ווארט נורא על מסירות נפש! יש כאלו אנשים (...)

האי... 'ה' ה' א-ל רחום וחונן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקח וסלחת לעוונינו ולחטאתנו ונחלתנו'.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' יעקב אבינו הק' אמר 'אמותה הפעם' (...). 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' למרות שאתה כבר על הפנים, 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', 'אמותה הפעם' אחרי שכולם מספידים אותך עכשיו אתה קם לתחיה.

הא מרדכי לייב 'החותך חיים לכל חי', יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתהא תפילתינו מקובלת ומרוצה לפניך כאילו הקרבנו לפניך כל הקרבנות הראויות לכיין חטאת ואשם עולה וקרבת, ויהי רצון שהקב"ה יעזור בזכות ובכוח שאני ישתה עכשיו, שהקב"ה יעזור שימתקו כל הדינים בשורשם מעלינו ומעל כל בני ביתנו ומעל כל עמו בית ישראל ומכל הנלוים אלינו, ושהקב"ה ירחם וישפיע רחמים וחסדים גמורים, ושהקב"ה יעזור שימתקו כל הדינים בשורשם מעלינו ומעל כל בני ביתנו ומעל כל הנלוים אלינו ומעל כל עמו בית ישראל. (קהל: אמן).

'אמותה הפעם' אני לא יוותר על זה.

היכן מרדכי קאהן? היכן מרדכי חתני? 'אמותה הפעם', 'אמותה הפעם' אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' עוד לא אמרתי הווארט 'אמותה הפעם', אני לא יאמר את הווארט כל זמן שאני לא יאחז במדריגה זו לגמרי! אתה מבין את המדריגה? שכשאני יאחז במדריגה זו - אני יספר מעשיות שונות וידבר בנושאים שונים עד שאני יגיע למדריגה זו, וכשאני יאחז במדריגה זו אזי כל העולם בטל ומבוטל, אתה מבין מרדכי? ר' מרדכי קאהן ור' מרדכי לייב, מרדכי אריה ר"ת 'א"ם על המלך טוב' (...).

וואס אהב איך גיאלטן זאגן 'אמותה הפעם'. איך אייב מיר אהן אויף צו הייבן איך זאל נישט אהבן קיין שום אייגענע נגיעות, טאמער אהט מען א נגיעה טויג נישט די גאנצע מעשה, אהב איך נישט קיין שום נגיעה! איך וויל נישט זאגן וויא לאנג איך אהב א נגיעה, אבער איך וויל מיר אויף הייבן און נישט אהבן קיין שום נגיעות, כאט'ש שיק מיינע נגיעות איז דאך אויכט פאר'ן אייברשטן'ס כבוד וועגן, אבער מ'דארף זיך אויף הייבן פון דעי נגיעות אויכט! 'בלתי הדושם לבדו'.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אהט דער הייליגער תולדות אהרן רבי זכרוננו לברכה מיינ טייערע מחותן גיזאגט אזוי, אז ס'איז דא אזלעק מענטשן מרדכי לייב שטיי דא לעיבן מיר! דו דארפט נישט גארנישט אהבן! דו זאלסט נאר מכוין זיין זיך מוסר נפש זיין פאר'ן אייברשטן.

'אמותה הפעם' אהט ער גיזאגט אז ס'איז דא אזלעק מענטשן וואס ס'איז זיי נמאס דאס לעיבן רח"ל אין להם שום טעם, זיי אהבן אזלעק יסורים רח"ל, אדער ווייל זיי אהבן יסורי גוף אדער ווייל זיי אהבן יסורי נפש זיי אהבן אזלעק יסורים אז ס'איז זיי נמאס דאס לעיבן, בעיט ער זיך דעם טויט, פאר וואס? ווייל דאס לעיבן איז עם נעבעך נמאס ומאוס ס'איז עם שווער און ביטער וויל ער זיך א וועק געביבן דאס לעיבן.

ניין! איך אהב נישט גיזאגט גוט! איך וויל אהן הייבן נאך אמאל פין אהפעס ניי.

אז דער גאנצער תכלית פון א איד איז מסירות נפש פארן אייברשטן, ער וויל א וועק געביבן דעם גאנצן גוף פארן אייברשטן, אבער ס'איז דא אזלעק מענטשן וואס ער גיט זיך א וועק דעם גוף אהט דאס נישט קיין שום ערך, פאר וואס? ווייל ס'איז עם נעבעך שלעכט און ביטער אויף דער וועלד, אדער ווייל ער אהט נישט נעבעך קיין פרנסה, אדער ווייל ער איז א אהן'זעצער, אדער ווייל מ'לויפט עם נאך די גאנצע וועלד, ס'איז עם נעבעך שווער און ביטער, ס'איז עם נעבעך נמאס ומאוס דאס לעיבן, זאגט ער 'רבש"ע טוב לי מוטי מחיי', און ס'אהט נישט ביי עם קיין שום ערך דאס לעיבן, אזא מענטש גיבט זיך אוועק דאס לעיבן פארן אייברשטן איז דאס אויכט גוט אבער ס'אהט נישט דעם ערך - ס'אהט נישט דעם ריכטיגן ערך, ער גיבט זיך טאקע אוועק במסירות נפש פארן אייברשטן, ער זאגט 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' במסירות נפש, אבער זיין לעיבן אהט נישט קיין ערך, ווייל אהן דעם אייברשטן וויל ער אויכט אוועק געביבן דאס לעיבן, ווייל זיין לעיבן אהט נעבעך נישט קיין ערך, זיין לעיבן אהט נעבעך נישט קיין ערך, זיין לעיבן אהט נעבעך נישט קיין שום ווערד נישט - גארנישט.

אזוי איז גיווען נעבעך יעקב אבינו, יעקב אבינו איז גיווען א איד וואס זיין גאנץ לעיבן איז גיווען נעבעך פיל מיט צרות און מיט יסורים, ער אהט גיאהט א צרת עשיו, א צרת לבן, א צרת דינה, א צרת יוסף, זיין לעיבן איז גיווען נעבעך פיל מיט צרות, זיין לעיבן אהט נעבעך נישט גיאהט קיין ערך, און ער אהט ג'לעיבט אבער ער אהט נעבעך א גאנצע צייט ג'לעיבט מיט צרות נעבעך, און ער אהט זיך נעבעך ג'פלאגט און ג'מיטשעט און זיין לעיבן אהט נעבעך נישט גיאהט קיין ערך, אבער פון דאס וועיגן יעקב אבינו איז דאך גיווען אן'ערליכע איד, און ביי 'שמע ישראל' דארף מען דאך א גאנצע צייט אוועק געביבן זיין לעיבן פארן אייברשטן ווען נישט איז ער דאך נישט יוצא. (...)

יעקב אבינו זיין גאנץ לעיבן אהט ער גיאט פיל מיט צרות, אבער פין דאס וועגן אהט ער ג'דארפט אוועק געביבן זיין לעיבן פארן אייברשטן ווען ער אהט גיזאגט 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' אהט ער ג'דארפט צו קימען צו מסירות נפש, אבער זיין לעיבן אהט גיאהט א שוואכן ערך, פאר וואס? וויל ס'איז גיווען א לעיבן מיט צרות, ער אהט גיאהט א צרת עשיו, א צרת לבן, א צרת דינה, א צרת יוסף, ער אהט גיאהט פיל מיט צרות, זיין גליק'סטכע מענטש אין לעיבן איז גיווען ווען ער אהט גיזען אז יוסף איז צוריק געקומען צו עים, דעמאלס אהט ער די שכינה צוריק באקומען, אהט ער גיזאגט 'אמותה הפעם' איצטער וויל איך שטארבן, ווען ער אהט הנאה פון דעם לעיבן, ווען יוסף הצדיק איז צוריק געקומען צו'ן עם אהט ער גיאהט הנאה פון דעם לעיבן, אהט ער גיזאגט 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', נאך דעם וואס ער אהט גיאהט א גוטן לעיבן, דער בעסטער מענטש אין לעיבן אהט ער אוועק גיגעבן פארן אייברשטן, דאס איז א מעלה פון מסירות נפש.

ווען א מענטש חלילה וחס ווען ס'איז עם שלעכט און ביטער און ער גיבט אוועק דאס לעיבן, ווען חלילה וחס ער קען נישט כאפן דעם אהטעם, און ער זאגט ער איז מוסר נפש זיך פארן אייברשטן, דאס איז נישט קיין מעלה! ס'איז א מעלה אבער ס'איז נישט גענוג, אבער ווען ער אהט די בעסטע מענטש אין לעיבן דעמאלס גיבט ער זיך אוועק פארן אייברשטן דאס איז 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' דעמאלס אהט דאס טאקען אן'ערך.

וויל איך איצטער זאגן אויף דעים, אז 'אמותה הפעם' אויב א מענטש גיבט זיך אוועק דאס לעיבן פארן אייברשטן ווען ער איז נאך אין א גוטע מענטש, איז דעמאלס 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אפילו ווען ס'קומט צו א שוואכע צייט, איז דעמאלס עלפט עם דער אייבישטער אויכט און ער גיבט עם חיים.

רבינו החל לשוור: 'חיים, חיים, חיים ושלום... יסיפו לך... כי אורך ימים' אח"כ שוורו ניגון, אח"כ שוור רבינו הפיוט 'אדון הכל' חזן וקהל, אח"כ 'אדון הכל' בניגון שמחה ורבינו נכנס לבית המדרש לעריכת השולחן הטהור.

מה אחזתי באמצע לומר? 'אמותה הפעם'. אני מתחיל להעלות את עצמי שלא יהיה לי נגיעות, כיון שאם יש נגיעה כלום לא שוה, אז אין לי שום נגיעה! אני לא רוצה לומר כל זמן שיש לי נגיעה, אבל אני רוצה להעלות את עצמי שלא יהיה לי שום נגיעות, אפילו שהגיעות שלי המה ג"כ למען כבוד שמו יתברך, אבל צריך להתעלות גם מנגיעות אלו! 'בלתי לה' לבדו'.

'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' הרבי הקדוש מתולדות אהרן זכרוננו לברכה מחותני היקר אמר כן, שיש אנשים, מרדכי לייב עמוד כאן לידי! אתה לא צריך כלום! אתה רק תכוין למסור נפשך להקב"ה.

'אמותה הפעם' הוא אמר שיש אנשים שחיייהם נמאס עליהם רח"ל אין להם שום טעם בהם, יש להם כאלו יסורים רח"ל, או שיש להם יסורי הגוף, או שיש להם יסורי הנפש שחיייהם נמאסו עליהם, אז הוא מבקש למות, אמאי? כיון שחיייו נמאס ומאוס עליו, קשה לו ומר לו, אז הוא רוצה לתת את חייו. לא! לא אמרתי טוב! אני רוצה להתחיל שוב מתחילה.

שכל התכלית של יהודי הוא מסירות נפש להש"ת, שהוא מוכן להקריב גופו להקב"ה, אבל יש מהאנשים שאם הוא מקריב את גופו אין לזה שום ערך, אמאי? כיון שרע לו ומר לו, או כיון שאין לו פרנסה, או כיון שכל העולם רודף אחריו, רע לו ומר לו, חיייו נמאסו עליו, אז הוא אומר - 'רבש"ע טוב לי מוטי מחיי', ואין אצלו שום ערך לחייו, אדם כזה שמקריב את חייו לה' זה גם טוב אבל אין לזה את הערך - אין לזה את הערך הנכון, הוא אכן מקריב עצמו במסירות נפש לה', הוא אומר 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' במסירות נפש, אבל לחייו אין שום ערך, כיון שגם לא למען ה' הוא גם חפץ להקריב את חייו, כיון שאין ערך לחייו, אין לחייו שום טעם ושום ערך כלל. כן היה יעקב אבינו, יעקב אבינו היה יהודי שכל חייו היו מלאים בצרות ויסורים, היה לו צרת עשיו, צרת לבן, צרת דינה, צרת יוסף, חיייו היו מלאים בצרות, ולחייו לא היה שום ערך, הוא חי אבל חי בצרות כל הזמן, אבל בכל זאת יעקב אבינו היה ירא שמים, ובאמירת 'שמע ישראל' צריך להקריב את החיים למען הקב"ה, אם לא אין יוצאים ידי חובה. (...)

יעקב אבינו חיייו היו מלאים בצרות, אבל בכל זאת הוא הקריב את חייו לה' באמרו 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' הוא היה צריך להגיע למסירות נפש, אבל לחייו היה ערך מועט, מדוע? כיון שהם היו חיים עם צרות, היה לו צרת עשיו, צרת לבן, צרת דינה, צרת יוסף, היו לו מלא צרות, הרגע המאושר ביותר בחייו היה כשיוסף שב אליו, אז שבה אליו גם השכינה, אז הוא אמר 'אמותה הפעם' עכשיו אני רוצה למות, כשהוא נהנה מהחיים, דכשיוסף שב אליו הוא נהנה מהחיים, אז הוא אמר 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי', אחר שכבר היו לו חיים טובים, הרגע המאושר ביותר בחייו הוא הקריב למען הקב"ה, זהו מעלה של מסירות נפש, דכשאדם חלילה לא וחס רע לו ומר לו והוא מקריב את חייו, כשחלילה הוא לא תופס את הנשימה והוא אומר שהוא מוסר נפשו לה', זהו לא מעלה!

זה מעלה אבל זה לא מספיק, אבל כשאדם ברגע הטוב ביותר בחייו מוסר נפשו לה' זהו 'אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אז יש לזה ערך.

אני רוצה לומר על זה כעת, 'אמותה הפעם' אם אדם מוסר נפשו לה' בעת שטוב לו, אזי 'אחרי ראותי את פניך כי עודך חי' אפילו כשמגיע עת שלא טוב לו כ"כ אזי הקב"ה עוזר לו ונתן לו חיים.

